

31 MAART 2013 – VERRIJZENISZONDAG

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Jean BASTIAENS —

Zoek de Levende niet onder de doden

WANNEER ER IEMAND GESTORVEN IS, zijn we diep verslagen. We leven in een wolk, de wereld lijkt stil te staan, de dingen gaan aan ons voorbij. Dat kan soms een hele tijd duren, tot we gaandeweg weer bij de realiteit komen. En dan komt het verdriet naar boven. Meer dan ooit merken we nu hoezeer we de overledene missen en wat zij of hij voor ons betekend heeft. Na de kruisdood van Jezus leven de leerlingen in eenzelfde wolk: ze begrijpen niet hoe het allemaal zo fataal is kunnen aflopen en met pijn in het hart denken ze terug aan Jezus. Vrouwen zijn op zulke momenten vaak nog het meest krachtig en gericht op wat er moet gebeuren. Ze houden zich klaar om, na de sabbat, meteen naar het graf te gaan om het lichaam van Jezus te balsemen: een intieme gebeurtenis die hen zal verbinden met degene die hen zo dierbaar was. Maar was Jezus niet al met balsem gezalfd, toen Hij nog leefde?

De vrouwen komen in alle vroegte aan bij het graf. Alles is nog stil, de natuur begint nog maar te ontwaken. Drie vrouwen nemen het voortouw: Maria Magdalena, Johanna en Maria van Jakobus. Hun namen staan gegrift in het geheugen van de leerlingen. Ze zijn verrast dat de steen voor het graf is weggerold en dat het lichaam van Jezus nergens te bespeuren valt. Ze kijken elkaar aan: ontzet, van de kaart, als in een wolk.

Opeens staan er twee mannen bij hen, in stralend witte kleren. Nu begint er bij ons, lezers, een lampje te branden. Waar hebben we dat eerder gehoord, dat Jezus met drie bij name genoemde leerlingen de berg op ging, waar het gelaat van Jezus begon te stralen en zijn kleren plotseling „stralend wit” werden? En verschenen er toen ook niet twee mannen aan weerszijde: Mozes en Elia? En waar spraken ze toen over? Juist, over de „de exodus” van Jezus: zijn uittocht, die op een sterven in Jeruzalem zou uitlopen (Lucas 9, 31). Deze associatie wordt des te sterker, wanneer de twee mannen de woorden herhalen die Jezus juist in die periode geregeld aan zijn leerlingen had voorgehouden: dat de Mensenzoon *moest* lijden en gekruisigd worden, maar dat Hij op de derde dag zou opstaan. De twee mannen in witte kleren zijn de verborgen gedaanten van Mozes en Elia, zoals Jezus kort daarop zelf in verborgen gedaante aan de Emmaüsleerlingen zal verschijnen.

Wat zeggen de twee mannen? „Jezus is niet hier, Hij is tot leven gewekt. Waarom zoekt u de Levende bij de doden?”

En pas dan treden de vrouwen uit de wolk en krijgen ze weer voeling met de realiteit: „Ze herinneren zich dat Jezus dat inderdaad aan hen gezegd had.” Het licht begint bij de vrouwen te dagen en ze verstaan het teken van het lege graf. Jezus leeft! Door wie is Hij tot leven opgewekt? Door de Vader, in de kracht van de heilige Geest. Maar het lege graf maakt duidelijk dat er geen antwoord is op de vraag naar het *hoe*: hoe dit kon gebeuren, is onttrokken aan onze verificatie. Wie de opstanding van Jezus wil ‘verifiëren’, blijft staan bij het lege graf. Maar wie zich richt op de aanwezigheid van de Levende, zal merken dat Hij leeft. Hoe? Door dezelfde kracht van de Geest die Jezus heeft opgewekt. En die Geest is werkzaam in wie tot geloof komt en Jezus in geloof navolgt.

De vrouwen gaan hun bevindingen – die hun blikrichting 180 graden hebben gedraaid – aan de elf apostelen vertellen. Maar die bevinden zich nog in de wolk. Vanuit hun stereotiepe perceptie van vrouwen doen zij het verhaal af als onzin en kletspraat. Toch is er één die verbinding weet te krijgen met wat de vrouwen zeggen: Simon, die nu Petrus genoemd wordt. Zijn impulsief en extravert karakter doet hem ‘opstaan’ – zoals er in het Grieks staat – en naar het graf hollen. Aangekomen bij het graf, ziet hij niet de twee mannen – want die heeft hij al gezien – maar alleen de linnen doeken die daar als stille getuigen zijn achtergebleven. Petrus beseft dat hij het elders moet zoeken. Hij gaat weg van het lege graf, maar zijn geest is opengedoken en zoekt in verwondering naar de betekenis van dit alles.

Jezus is de Levende. Zo’n zinnetje is gemakkelijk uitgesproken. Maar is het ook waar? Is het ook waar voor ons? Daar zullen we maar *gaandeweg* achter komen, zegt het evangelie ons. Wat betekent dat? De opstanding van Jezus zal maar in ons gaan leven als wij hem volgen op zijn weg. Maar er is meer. In de eerste lezing horen we dat GOD „Jezus heeft gezalfd met de heilige Geest en met kracht”. Die Geest en die kracht zullen ons deel worden wanneer we ons daarvoor openstellen. Laten we het getuigenis van de vrouwen in verwondering in ons opnemen en laten we er dus mee ophouden om de Levende te zoeken onder de doden. Zalig Pasen.

EERSTE LEZING

HANDELINGEN DER APOSTELEN

10, 34a.37-43

In die tijd nam Petrus het woord en sprak:

„Gij weet wat er overal in Judea gebeurd is; hoe Jezus van Nazaret zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalfd heeft met de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem.”

„En wij getuigen van alles wat Hij in het land van de joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan de getuigen die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden was opgestaan.”

„Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft, door zijn Naam vergiffenis van zonden verkrijgt.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS 5, 6b-8

Broeders en zusters,

Gij weet dat een beetje zuurdeeg genoeg is om het hele deeg zuur te maken? Doet het oude zuurdeeg weg om vers deeg te worden; ge moet immers zijn als ongezuurde paasbroden, want ook ons Paaslam is geslacht: Christus zelf. Wij moeten ons feest niet vieren met het oude zuurdeeg, met het bederf van slechtheid en ontucht, maar met het zuivere brood van reinheid en waarheid.

EVANGELIE

LUCAS 24, 1-12

Op de eerste dag van de week gingen de vrouwen zeer vroeg in de morgen naar het graf, met de welriekende kruiden die zij klaar gemaakt hadden. Zij vonden de steen weggerold van het graf, gingen er binnen, maar vonden er het lichaam van de Heer Jezus niet. Terwijl zij niet wisten wat daarvan te denken, stonden er plotseling twee mannen voor hen in een stralend wit kleed.

Toen zij van schrik bevangen het hoofd naar de grond bogen, vroegen de mannen hen: „Waarom zoekt ge de levende onder de doden? Hij is niet hier, Hij is verrezen. Herinner u hoe Hij nog in Galilea tot u gezegd heeft: ‘De Mensenzoon moet overgeleverd worden in zondige mensenhanden en Hij moet aan het kruis worden geslagen, maar op de derde dag zal Hij verrijzen.’”

Zij herinnerden zich zijn woorden, ze keerden van het graf terug en brachten dit alles over aan de elf en aan al de anderen. Het waren Maria Magdalena, Johanna en Maria, de moeder van Jakobus. De andere vrouwen die met hen waren, vertelden aan de apostelen hetzelfde. Maar dat verhaal leek de apostelen beuzelpraat en zij geloofden hen niet.

Toch liep Petrus ijlings naar het graf; hij bukte zich voorover, maar zag allen de zwachtels. Daarop ging hij terug, nadenkend over hetgeen er gebeurd was.

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Paasmaandag 1 april: Handelingen der Apostelen 2, 14.22-32 en Matteüs 28, 8-15 • Paas dinsdag 2 april: Handelingen der Apostelen 2, 36-41 en Johannes 20, 11-18 • Woensdag in de paasweek 3 april: Handelingen der Apostelen 3, 1-10 en Lucas 24, 13-35 • Donderdag in de paasweek 4 april: Handelingen der Apostelen 3, 11-26 en Lucas 24, 35-48 • Vrijdag in de paasweek 5 april: Handelingen der Apostelen 4, 1-12 en Johannes 21, 1-14 • Zaterdag ‘in albis’ in de paasweek

6 april: Handelingen der Apostelen 4, 13-21 en Marcus 16, 9-15 • Zondag 7 april (Tweede Paaszon­dag • Beloken Pasen): Handelingen der Apostelen 5, 12-16 – Apokalyps 1, 9-11a.12-13.17-19 – Johannes 20, 19-31.

EUCHARISTIE OP RADIO | 31 maart, 10 uur, VRT Radio 1: Paasviering vanuit de benedictijnenabdij Keizersberg in Leuven.

EUCHARISTIE OP TV | 31 maart, 11 uur (!), VRT één: Paasviering in Eurovisie vanuit de parochie Notre-Dame in het Zwitserse Vevey. Voorgangers zijn de apostolische nuntius bij de Verenigde Naties in Genève, mgr. Silvano Tomasi, en de Poolse parochiepriester mgr. Slawomir Kawecki. Het parochiekoor zingt onder leiding van Frédéric Jochum, aan het orgel begeleid door Nicolas Viatte. Commentaar is van Mich Leclercq. Om 12 uur volgt de pauselijke zegen Urbi et orbi vanaf het Sint-Pietersplein.